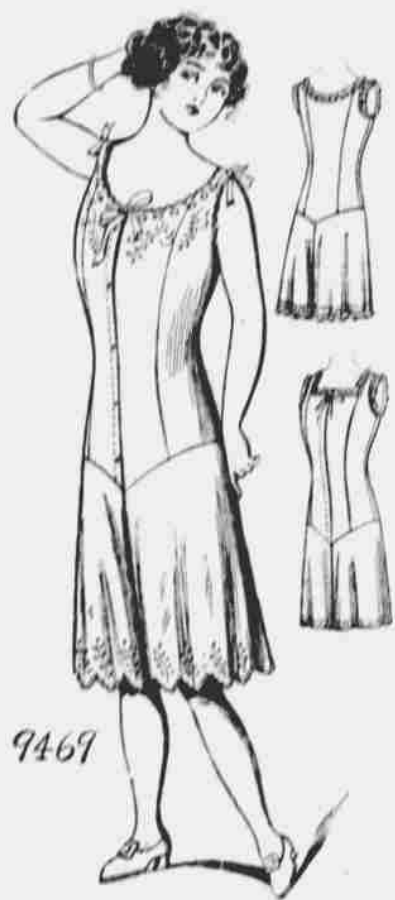

MODNÍ SVĚT.

9469. Dámský živůtek na šňorovačku a kalhotky spojené. Střihy ve třech velikostech: 34, 38 a 42 přes prsa. Jest třeba tří a půl yardů 36-palcové látky pro velikost 38 palců.

9680. Kimono pro dámy. Střihy ve velikostech: malé, střední a velké. Jest třeba pět a půl yardů 44-palcové látky pro střední velikost.

9686. Divčí oblek pro hry. Střihy ve čtyřech velikostech: 8, 10, 12 a 14 let. Jest třeba 3 a půl yardů 44-palcové látky pro velikost 8 roků.

9683. Kabátek vzoru Balkán pro slečny a paní malé postavy. Střihy ve 4 velikostech: 14, 16, 17 a 18 let. Jest třeba tři yardy 44-palcové látky pro 16 let.

dobře si všiml, jakoby v jejím rudém svitu tam na mýtině nějaké přílby a kyrsy se blyskly. "Zrada!" zazněl divý výkřik, a jemu v zápětí následoval výstřel arkebuzy.

V několika okamžicích vstával zeman Drahobyl z lesního mechu svobodem. Pochopivé přehlí a jenom bédující čeledín se ozýval. Chvatnými několika kroky ocitl se zeman znova na mýtině. A hle, čeledín byl již několika jezdecky obklopen.

"Kdo jsi?" ptali se zemanu příkře.

"Zeman Drahobyl. Jel jsem z města a zakukleně jaci nás přepadli, jali a vedli tímto lesem. Bůh sám ví kam —" odpovídal zeman.

Byl překvapen, ale nehrubě potěšen. Jedněm ušel a druhým do rukou padl!

"Salvu guardii," velel po těch, zemanu jedva slyšitelný hlas, "a to až k samému dvorci!"

"Toť váš zrovna Pánbůh poslal!" odlehčil si čeledín, vstoupaje do třemenu svého koně. Sám zeman mu byl provazce odvázal.

Již se hnul. Cizí jezdecký nápad, zeman a čeledínem vřadu. Nikdo ani slova nepromluvil. Jen chvílemi zaržáli koně, či těžký palác zařinčel. Nebylo již pro zemanu nejistoty — toť vojáci esnařtí! V nitru jeho nebylo veselí.

Pojedou s ním až do dvorce, a budou tam jakožto salva guardie! Běda prý střechám, pod nimi uhostí se salva guardie! A což Maruše! — Vskak jestli budou co násilného činiti, zeman se jim zprotivil. Chasy ve dvorec dost, sedláci z dědiny pomoci proti zlovůli vojácké také by neodepřeli — utloukou je podávky! Zeman Drahobyl se zatajeným dechem vojáky počítal. Bylo jich osm — však ne, teď devátý, jenž všem v čele jede, z houští povýjel. Zdá se, že po nějaké bližší cestě pátrá, a nad to ještě, jakoby mu les tento i okolí dobře známo bylo. A vskutku — zabořiv se na jinou cestu za krátko z lesa vyjel.

Vítr se mezitím ztláhl. I mračna na pochmuřeném dřívě nebi se byla potrhala a nejedna hvězda na něm trpytívě zazářila.

Koně pobídnuti snadněji na pohodlné cestě dali se do klusu. Cesta ubíhala zemanovi jako voda. Byl by si přál, aby byli na sta ho nudě daleko, a zatím již černaly se nočním šerem před nimi obrysy dvorce a stávaly se čím dále tím více určitějšími. Zeman chvil se pomysléním, že přivede a sebou — vojáky. Oh, což všecko na ruby obrátí, což mnohému z nich divě a chtivě oči se zalesknou, až uzí líka Marušina.

Již ke dvorci dojíždějí — na to, aby nyní, celou noc pod širým nebem strávil, neochleu nežádali, nelze ani pomyslit. Oh, Bože můj, jak těžce zkouší věrné své — povzdech zeman polohlasitě.

Již jsou u cíle. Vojáci stannu i vřst, a nikdo z nich ani sebou nehnul. Neměli rozkazu. Sám zeman musel si čelit svednutí a rukou chvějící se zabušil na vrata. Hned potom ozval se nádyvo-fím stěkot psů a těžké kroky. Zeman dobře poznal chůzi šafátovu. Tedy jej čeká! Oh, jaké ti hosti, ty brachu starý, přivádím, pomyslel zeman, a v tom vrata skřípavě se otevřela.

Zeman pokročil ke koni svému. V tom popojel k němu ten, jenž prve v lese před ostatními jezdecky kráčel cestu vyhledával.

"Smím-li i já práh tohoto dvora překročit? Alespoň na dnešní noc —"

Zemanovi prudce v hrudi zabučelo. Oh, toho hlasu! "Kdo jsi?" zental se, ale hlas se mu při tom zachvěl.

"Důstojník arkebuzy prozatím — o, neodháněj mnež odpust, otče můj!"

Ale již nebylo potřeba ani posledních slov. Starý zeman do běže i přes noční šero tvář synovu poznal. Jen okamžik postál zdánlivě nerozhodnut, načel pevným hlasem odpověděl: "Děkuji za záchranu i za průvod. Cheť-li užiti násili, nuže, vrata jsou otevřena a dila zhouby počnete v tomto dvorci. Ale jinak nemohu vpusťiti nikoho — neboť syna neznám a tpece jsem ho odelal."

A starý zeman Drahobyl chopiv se uzdu koně svého klidně kráčel do svého nádvuří.

Jestli dobře uohl zaslechnouti, kterak arkebuzyrský důstojník lidem svým zavelel: "Do ovalu!"

V. Na České království přišli nyní dnové, o jakých tu nečetali v nejstarších kronikách, o kterých neuměli vyprávěti ani nejděívější pamětníci, o nichž nezazdalo se nikomu ani v nejtěžších snech...

Podobalo se, že v soudech božích je již rozsouzeno, aby země tato byla vyhlazena z paměti lidské, a lid její s povrchu zemského...

Ne jedna, ale všech sedm ran egyptských na ni uchystáno... Ověšem, nescházely ani zkázonosné kobylky. To byli vojáci esnařtí. Běda, kde zadupala kopytá jejich koní, kde zazvonily jejich palaše, kde uslyšeli jejich drsný, eizácký křik, jejich kletby a jejich nadávky...

A ve zdejším krajíně nechali na sebe nějak dlouho čekati. Týden za týdnem zvolna míjel, a dosud po esnařských ani hlesu... Oficr arkebuzyrský, a osmí svými lidmi, kteří oněhdy zemanu Drahobyla až ke dvorci vyprovodili, byli na ten čas první a poslední vojáci, kteří se v tomto okrsku ukázali. A ani o těchto zdejším usedlíci němho nevěděli. Zakázal zeman Drahobyl čeledínu i šafátí svému jakkoli a komukoli zmiňovati se o tom, co se oněhdy, když z trhu z města jel, bylo aběho. A šafát i čeledín opravdu uměli mlčeti...

"Je jim to z ruky, a pak — ve zdejším bídě malá naděje kořistí."

V ta slova zahovořil sedlák Harulík k ostatním usedlíkům, za pozdního večera v prostorné přezemní jízdě zemanova dvorce shromážděným.

Zeman Drahobyl, jako mnozí ze stavu jeho, nechtěl se aniž pohrdat sebskýmí mozoly — ni v časech dobrých a tím méně teď, kdy na celou českou zemi Bůh těžkými kříži vzpomněl.

Hned druhý den po tom, když z městského trhu se vrátil, zavolał Harulíka a některé starší sedláky z celé vsi.

"Všili, Harulíku, že dolechl jsem, kterak esnařské soldaty budeme tu míti co nevidět."

Harulík, zjizvený bradatý sedlák, jenž se zemanem tažení v Turcích byl prodělal, nachýlil hlavu, mlčel.

"Nuže, co počneme?" ptal se nedočkavě zeman, jakoby sedláka zkoumatí chtěl.

"Co bychom počali, pane zemaně? Nedáme se!" odvětil sedlák, a ostatní mu přisvědčili. — "Přijde-li jen velika, utlučeme je pěstěma, po našem-li sáhnou. — Lepší smrt, než život bědný!"

"Tak rád tebe ubaviti slyším — vojno stará!"

A zeman bezděky se usmál a v očích jeho zasvítilo.

V týž ještě den shledávali po zdejším dědině, kde jakou zbraň měli — bylo dosti starých mečů, sudlic, a tēm, kteří rádi si začli na zboží Koukolovské zapytlaoti, ani panditky nescházely...

A od té doby večer co večer scházeli se dědině v zemaněm dvorci. Zeman v jejich kruhu jako by omdlěl. Alespoň zapomněl ubohý staroch ve chvilích těch na — syna...

"Budeme hájiti jen svého. Který oficr eti v těle má, dá nám za pravdu a poručí, aby nás nechali s pokojem. — A ženy a dětižkyby opravdu na nejhorší přišlo, dosti budou míti času v lese se ukrýti," těšil ostatní sedlák Harulík, načež dodal: "Proto říkám — strážte, mějtež oči sokolí!"

Od některého času, totiž k návrhu zemanu Drahobyla, vycházeli sedláci střídavě konají stráž na všecka místa, odkud možno že vojáci přiharoují. Bědli ve dne v noci —

Dnešního večera byla opět jízba zemanova všecka plnička. Ze sedláků nescházeli ani jeden. Maruše od jednoho k druhému polávala veliký pecen černého chleba.

(Pokračování)

Povrchní bolesti
mohou býti rychle odstraněny včasným upotřebením Severova Gothardského Oleje (Severa's Gothard Oil), který je považován a uznáván za jeden z nejlepších léků na revmatismus, otoku, pahnmožděninách, úrazech, stahých kloubech a svaloch, neuralgii, v bolestech a křečích atd. toho či onoho druhu. Ceny: 25 a 50 centů, v lékárnách. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. Adv.

Nejllepším místem k nakupování stavebního dříví, jest česká dřevařská ohrada.
Chicago Lumber Co.,
na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 491f
Čestí prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

Pozor! Pozor!
Buďte bedlivými, když opouštíte káru a neobcházejte ji nikdy zadem, dokud jste se dříve neprosvědčili, že nejede jiná kára opácným směrem. Nepozornost může snadno býti příčinou vážné nehody. Pomozte nám svým počínáním, zabránit možnému případu neštěstí.
Omaha & Council Bluffs Street R. R. Co.

HOTEL HARNEY
Nový Hotel Harney, úplně o-hnivzdorný, moderně zařízený v každém ohledu. Ceny mírné, \$1.00 a \$1.50 denně z pokoje. Obaluha vzorná. Jan -14c
Telefon hotelu: Doug. 1288. Tel. hostince: Doug. 6095.
ROH 14. a HARNEY UL., OMAHA

CALIFORNIE
Má ideální podnebí, bez bouří, bez krap, bez zhoubných větrů, bez úblých změn povětrnosti. Má dobré vody a úrodnou půdu. Deset akřů Vás sází. Brzké otevření panamského průplavu a světová výstava žene ceny pozemků na horu.
Píšte si o knížku "California a její výhody" a cenník pozemků 1-1f
Josef Křikač, Clarkson, Nebr.

JETTER BREWING COMPANY
SOUTH OMAHA, NEB.
HUGO F. BILZ, 1324 Douglas Street, Telephone Douglas 1842, OMAHA, NEB.
WM. JETTER, 2802 N Street, Telephone South 808, SOUTH OMAHA, NEB.

FRANK A DOROTA JANDOVÍ
VZORNÝ ZÁVOD pohřebnický a balsamovačský
Frank a Dorota Jandovi pohřebníci a balsamovači
v č. 1235 již. 13. ul., Omaha, Neb.
Tel. Douglas 2994

Přestěhoval se
Dr. J.W. NOVÁK
český zubní lékař
Přestěhoval se do **KARBACH BLK.**
15. a Douglas ulice
čís. pokoje 206
Rohová místnost na druhé podlaže nad Ryan Jewelry Co.
Tel. v úřadovně: Douglas 5077.
Tel. residence, 915 William ul., Douglas 6019.

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.
v č. 1300 Farina ulice.
Pravé importované pivo na župo, PLEŠNĚKÉ a Mlýnského pivovaru v Písku v Čechách. Hofbräuerei Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a svíčková Pilsen slásky rozslásky reputací.
Kavárna pro dámy a pány se sa družst. poláze.
W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. Adv.

KRVAVÁ OČISTA

Historická povídka : : Z literární pozůstalosti zem. Jos. Brauna

Tyto a podobné myšlenky křčily se do nekonečna v duši zemanově, jenž svěřiv hlavu klidným krokem mlčky kráčel. Za to vřadu čeledín co chvilji zpola zlostně a zpola žalostně zamružel: "Kam že ti synové ďáblu nás zavádějí?"

Ale pojednou zeman Drahobyl vztýčil hlavu a již chtěl provazci na rukou svých komecovati. Všecko jeho tělo zachvělo se pod tíží myšlenky, že Maruše doma sama, a že jej očekává. Dřívě, omámen a překvapen, na ni nevzpomněl. Co řekne ubohé děvče tomu, že večer se již přiblížil, a on, Drahobyl dosud se nevrací! Co si pomyslí, co si počne! Pravda, je tam šafát a chasy dosti... Půjde mu naproti, či zlého tušie, vyšle lidi jej hledat. A možno dost, že i sama půjde. Jak přečká dnešní noc sama, opuštěná? A časové jsou nebezpečí, a není co věřiti, že i po zdejším okolí nepotloukají se menší tlupy esnařských soldatů! Jak snadno může se státi, že dvorec přepadnou, vytloupi, vydrancují a dívky —

Hrozno zlomysli!

V tom stará bruf zemanova znova se zachvěla tíží nové myšlenky. Což jestli podobně úmysly chovají tito? Ha, snad jej chci chováti sv'm znásti! Oh, což je o celý dvůr, o všecko zboží, — ale etnost Maruše, kterou on, Drahobyl, nad vlastní dceru miluje!

Mezi tím byli došli na širokou lesní mýtinu. Onen muž v širáku se zavalitěm v chlupatci bezpochyby se opozdil či zastavil, poněvadž matná záře jejich pochodně prorážela sem silněji. Oh, té ubohé diviny! Již prohlíží zeman dobře jich lécky a nástrahy — — — ha, blesky boží, teď musí se násilně uchatvitěm vyrvat. A jediným skokem uskočil na pravou do křovi zoufale napjav síly, aby buď provazce ruce mu vížeji přetrhl aneb uvolnil. A hle, poslední mimo nadání snadněji se mu podařilo. Jediné prudké trnutí a ruce zemanovy byly svobodny. Ale tím se opozdil a ve chvatu přes kořec jakýs klopýtav upadl. A již se, sotva že povstal, za ním v chomáči zhojcově vyrojili.

lesní mýtinu. Onen muž v širáku se zavalitěm v chlupatci bezpochyby se opozdil či zastavil, poněvadž matná záře jejich pochodně prorážela sem silněji. Oh, té ubohé diviny! Již prohlíží zeman dobře jich lécky a nástrahy — — — ha, blesky boží, teď musí se násilně uchatvitěm vyrvat. A jediným skokem uskočil na pravou do křovi zoufale napjav síly, aby buď provazce ruce mu vížeji přetrhl aneb uvolnil. A hle, poslední mimo nadání snadněji se mu podařilo. Jediné prudké trnutí a ruce zemanovy byly svobodny. Ale tím se opozdil a ve chvatu přes kořec jakýs klopýtav upadl. A již se, sotva že povstal, za ním v chomáči zhojcově vyrojili.

"Propadl jsi životem," křičeli jeden přes druhého. "Kdybys na útěk pomyslí, rozkaz máme raději tě zabiti!"

Stařec hravě o strom se opřel a začal pěstí vyčkávaje útok. A v tom okamžiku již naň se vrhli. Nastal zoufalý boj, vřava, kluhtí... Marno starcovo namáhání, maruše jeho zoufalý odpor — již jej povalili, již na prsou jeden z nich mu klečel a s hulákáním k druhému se obracel: "Nu, což tu zevlujete po pánovi! Křikněte naň raději, aby sem pospíhal a —"

Další slova zůstala pochopu v hrde. Ohlédit se po příkladě soudruhů svých opodál na mýtinu, kdež právě v tom okamžiku svit pochodně rázem pohasl. Ale